

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Δεῖ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν . . . . . καὶ ἡ παραβαί-
ναι τις αὐτοὺς ἢ γενοῦμαι ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρέπον ἐναντιοῦσθαι».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. . . . . δρ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγράφα τὸν
στίχον . . . . . λεπτ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμένα καὶ μη-
δαμῶς καθαπτόμεναί τινος
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατρίβην τὸν στί-
χον . . . . . λεπτ. 40

Τέκνον τῆς ἀνομίας ἢ ἀπώλεια.

[Συνέχεια ὅρα φύλλον 180].

B'.

Δὲν πταίει λοιπὸν οὔτε ὁ Βασιλεὺς οὔτε τὸ Ἔθνος, ἐφ' ὅσον ὁ μὲν Βασιλεὺς πάντοτε ἐμμένων ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος κεχορηγημένων αὐτῷ προνομίων, ἐνέσκησεν αὐτῷ, ἐν ἴσῃ καὶ κοινῇ μοίρᾳ τοὺς πάντας τιθέμενος, ἀποτροπιάζομενος δὲ μόνον ἐκείνας τῶν Κυβερνήσεων ὅσαι, κακὴν ποιούμεναι χρῆσιν τῆς ἐξουσίας, πανταχοῦ τοῦ Κράτους διέδωκαν τὴν πρὸς τοὺς κειμένους νόμους ἀσέβειαν, ἐξηυτέλισαν ἢ ἐμυδένισαν τοὺς Συνταγματικούς θεσμούς, τὸ ρόμον δὲ καὶ φόβον ἐν ἐσπείραν ἐκεῖ, ἐνθα ἐκ τῶν προτέρων ἐγίνωσκον ὅτι ἡδύναντο ν' ἀπαντήσωσιν αὐταπάρνησιν τινὰ ἢ θάρρος ἀκατάπληκτον, ἐτοιμον ν' ἀντιταχθῇ ἐν νόμῳ πᾶντοτε κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας καὶ ἐπιβουλῆς αὐτῶν ταύτης. Τὸ δὲ Ἔθνος κατὰ τοῦτο καὶ μόνον εὐθύνεται ἐφ' ὅσον ἀγογγύστως καὶ μέχρις ἀσυγγνώστου βαθμοῦ ἀνοχῆς ὑπέκυψε πάντοτε εἰς τὴν πανάθετον βίαν καὶ ὑπέμεινεν ἐν ἀναληγρίᾳ πολλῇ πᾶσαν καταδρόμην τοιούτων ἀνδραποδιστῶν. Ναί, μόνον ἀνδραποδιστοὶ καὶ οὐχὶ Ἕλληνες Ὑπουργοὶ ἤθελον τολμήσῃ τοιαύτας νὰ μετέλθωσιν αὐθαιρεσίας κατὰ τῶν ὁμοφύλων καὶ χάριν ἐρμηρέου καὶ ἀσημάντου δόξης, τῆς ἐκ τοῦ Κυβερνᾶν, νὰ ἀνεχθῶσιν ὅπως περιυβρίζονται ἀνέδην καὶ ἀπροκαλύπτως οἱ νόμοι καὶ τὸ Σύνταγμα. Ταύτην δὲ τὴν ἀνοχὴν αὐτοῦ ἐτόλμησαν ἐπ' ἐσχάτων νὰ ἐξωθήσωσιν εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς ὑπομονῆς σημεῖον μόνον ὅπως καλύψωσιν τὴν ἐκ τῶν ἀδυναμιᾶν καὶ τὴν ἰδίαν κατάπτωσιν, ἣν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ἀνόδου αὐτῶν διέγνωσαν.

Ἀλλὰ ποῖον τὸ ἐκ τῶν ἀνομιμάτων τούτων κέρδος; Οὐδὲν ἄλλο παρὰ ἀπώλεια καὶ ἀπώλεια ἐκ τῶν μεγίστων ἐν ἀνθρώποις· διότι οὐδὲν δύναται νὰ ὁμοιωθῇ πρὸς τὴν ζημίαν, ἣν τις δύναται νὰ ὑποστῇ, ὣν ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τὴν ἰδίαν συνείδησιν αἰσθανόμενος ἐλέγχουσιν αὐτόν, διότι ἐν ἀνομίᾳ καὶ ἐξαχρεώσεται πολλῇ τὸν βίον διήγαγεν οὐ μόνον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ πλησίον ἀλλὰ καὶ ἐπὶ καταστροφῇ τῶν συμφερόντων τῆς ἐκ τῆς Πατρίδος. Ἡ τοιαύτη ἐν τῷ ἔθνεσσι ἀδοξία, ἥς μόνον οἱ Ἡρόστρατοι καὶ οἱ Ἐριάνται ἠδράθησαν, μένει ὡς γέρας ἀδιαφιλονέκητον ἐκείνοις, ὅσοι δεσποτικῶς ἢ τυραννικῶς ἤρξαντο τῆς Πατρίδος καὶ ἐγέννησε καὶ εὐρεψεν αὐτοὺς, καὶ διὰ τὴν ταύτην τὸ μνημόσυνον τοῦτων ἀνεξάλειπτον μένει ἐν τῇ μνήμῃ καὶ τῶν συγχρόνων καὶ τῶν ἐπιγεννημένων. Ἰδοὺ ἐν συνόλῳ οἱ ἄποργοι οὗτοι τῆς Πατρίδος οὐκ ἔχουσιν ἄλλ' ἀνεξάλειπτον μετὰ τῆς μνήμης καὶ τῶν συγχρόνων καὶ τῶν ἐπιγεννημένων. Ἰδοὺ ἐν συνόλῳ οἱ ἄποργοι οὗτοι τῆς Πατρίδος οὐκ ἔχουσιν ἄλλ' ἀνεξάλειπτον μετὰ τῆς μνήμης καὶ τῶν συγχρόνων καὶ τῶν ἐπιγεννημένων.

Τί δὲ ἄλλο δηλοῖται ἐκ τῆς ἐλευθερίας καὶ δούλης Ἑλλάδος πανταχοῦ ἐκδηλοῦνται ἐκδικίαι καὶ ἡ ὥρα κατ' ἣν ὁ

κυρίαρχος Λαὸς μέλλει νὰ ἀπαιτήσῃ εὐθύνας παρὰ τῶν ἀσυνέτων τούτων κυβερνητῶν του; Τί ἄλλο μέλλει νὰ ᾔηται τὸ μέλλον ἐξουσίας ἀκόσμου παρὰ μία κατὰ δίκην διηγεῖται, ἣν πανταχοῦ τοῦ Κράτους διασαλπίζει ὁ φιλελεύθερος τύπος, ὁ φοβερός οὗτος καὶ ἀμείλικτος διώκτης τῶν ἀσεβούντων καὶ παρανομούντων ἀρχόντων; Τί ἄλλο εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κατευνάζει καὶ καθησυχάζει τὴν ἀκράτητον τοῦ Ἔθνους ὀργὴν, ἥτις ὡς λάβρα ἠφαιστείου ὑποκοχλάζουσα ἐτοιμάζεται νὰ ἐκραγῇ καὶ ἐπιπέσῃ κατὰ κεφαλῆς τῶν ὑδριστῶν του, παρὰ ἡ πεποίθησις τοῦ ὅτι ὁ Ἡγεμὼν, καὶ μεθ' ὅλην τὴν μετὰ τοῦ Λαοῦ του ἀνεπιμιξίαν, γινώσκει μὲν τὰ παθήματα αὐτοῦ, συμμερίζεται τὰς τούτου θλίψεις καὶ συμπάσχει αὐτῷ, εἰν' ἐτοιμος δὲ ν' ἀποπέμψῃ τῆς ἐξουσίας τοὺς τοιαῦτα πράξαντας, ἅμα ὡς ἐπιστῇ κατὰλληλος ὥρα; Ἀλλ' ἔχομεν θὰ εἰπωσιν ὑπὲρ ἡμῶν μίαν μεγάλην πλειοψηφίαν καὶ εἰμεθα κραταιοί, κραταιότατοι. Ναί, ἔχετε μίαν μεγάλην πλειοψηφίαν ἐκ τῆς βίας καὶ τῆς καλπονοθεύσεως προελθοῦσαν, ἀλλὰ μὴ λησμονήτε ὅτι ἔχετε καὶ μίαν μεγάλην καταδοὴν καὶ μίαν μεγάλην καταβόθραν, ἣν μόνον πρὸ τῶν ποδῶν σας ἠνεώξατε καὶ εἰς ἣν ἐτοιμάζεται νὰ σᾶς καταρρίψῃ ἡ κοινὴ τοῦ Ἔθνους ἐτοιμηγορία, ἥτις ἀπὸ τῶν τεσσάρων ἁκρῶν τῆς Ἑλλάδος ἐγγεγραμμένη βοᾷ «Ζήτω τὸ Σύνταγμα καὶ ἡ Βασιλεία! Ζήτω τὸ Ἔθνος καὶ ἡ Πατρίς!» Ἀς παύσῃ πλέον νὰ δεσπόζῃ ἡ μὴν ἡ ἀθεσμοσύνη καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἰσχυροτέρου.

Ἐὰν τοιαύτη δὲν καθιερωθῇ ἀρχὴ πανταχοῦ τοῦ Κράτους, ἥτοι νὰ σιγματίζωνται πάντες οἱ βέβηλον χρῆσιν τῆς ἐξουσίας καὶ τῶν Νόμων ποιούμενοι, καὶ οἱ μετὰ χειρῶν μεμισσμένων τὰ Κυβερνητικὰ ἥνια διακρατοῦντες, τότε πῶς θὰ εὐλαβηθῶσιν τὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς κοινῆς γνώμης οἱ τὰ κοινὰ πράττοντες, πῶς δὲ ἄλλως θὰ μάθῃ τὸ Ἔθνος τίνες οἱ πατρικῶς καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος τὴν διοίκησιν τοῦ Ἔθνους πιστευόμενοι, καὶ τίνες οἱ τὸ πᾶν θύοντες πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς ἰδίας φιλοδοξίας καὶ τῶν ἀτομικῶν παθῶν καὶ συμφερόντων; Ἐὰν δὲν μετέλθῃ πάντα τὰ ἔκνομα καὶ ἀντιπαραταγματικὰ μέτα μία Κυβέρνησις μόνον ὅπως παρκαμίνῃ μείζονα χρόνον ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, διότι περὶ τῆς ἐξουσίας καὶ μόνος τῆς ἐξουσίας ἀπὸ πολλῶν ἡδὴ ἐτῶν συγκροτεῖται ἡ πάλῃ καὶ ἡ παντοειδὴς ἀρχὴν καὶ συστημάτων ἐναλλαγὴ ἐν τῷ Ἑλλ. Βασιλείᾳ, τότε πῶς ἄλλως θὰ διακριθῇ ἡ πατριωτικὴ καὶ εὐλικρινὴς προσπάθεια τῶν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Ἔθνους ἐργαζομένων Κυβερνήσεων; Καταδιώξατε ὅσον δύνασθε πᾶσαν φιλελεύθερον καρδίαν, φιμώσατε ὅσον ἐμπορεῖτε πᾶν φιλελεύθερον στόμα, ἐμβάλετε ὅσον θέλετε τὸν τρόπον διὰ τῆς λόγῃ καὶ τοῦ θανάτου εἰς πᾶσαν εὐνομούμενην κοινότητα, ἀποκλείσατε διὰ πάσης ἀθεμιτοῦργίας τῆς τῶν κοινῶν συμμεθέξεως πᾶσαν ἱκανότητα, πράξατε τέλος ὅτι δύναται νὰ πράξῃ ὁ εἰς ἀνήκεστον βαθμὸν ἀπονοίας περιεγεγνημένος, τὸ κέρδος τὸ ἐκ πάντων τούτων παραχρησόμενον θέλει ᾔηται πρὸ φανῆς ἀπώλεια καὶ ἀνεπανόρθωτος ζημία, εἰς λογαριασμὸν λογιζομένη

πάντοτε τῶν τοιαύτας τόλμας κατὰ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν λαῶν ἐπιχειρούντων.

Δὲν μένει πλέον παρὰ ὀλίγη ὀλιγίστου χρόνου διάρκεια, λοιπὸν μὴ συνετισθῇτε, ἀλλὰ φέρετε εἰς πέρας εἴτε ὑπολείπεται ὑμῖν καὶ εἴτε ὁ χρόνος παρερχόμενος ἀνωφελῶς δὲν ἐπέτρεψεν ὑμῖν νὰ πραγματοποιήσῃτε. Ἐὰν δὲ τὸ Ἔθνος ἔχῃ ἀνάγκην ἀσφαλείας καὶ τάξεως πρὸς τίνα σκοπὸν νὰ πορίσῃται αὐτῷ ταύτην, ἀφ' οὗ ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ τάξις ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατέστησαν ἰδανικὰ ἐν Ἑλλάδι, ἀφοῦ αἱ πανταχοῦ διαπραττόμεναι δολοφονίαι ἐπιμαρτυροῦσιν ὅτι ἀνεθάρρουν αὐθις οἱ φυγόδοκοι καὶ οἱ κακοῦργοι, ἀφ' οὗ εὖρεν ἄτυλον αὐθις ἐν τῇ Ἑλληνικῇ χώρᾳ ἡ ἀνομία καὶ ἡ παραλυσία, αἱ ἐκ τῆς ἐξασθενώσεως τῶν νόμων ἀπορρέουσιν; Ἐὰν τὸ Ἔθνος ἔχῃ ἀνάγκην ὁδῶν καὶ γεφυρῶν πρὸς συγκοινωνίαν, πρὸς τίνα σκοπὸν νὰ πορίσῃται αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ταῦτα, ἀφοῦ τῆς μὲν ἀγάπης καὶ τῆς ἡθικῆς αὐτοῦ ὑποστηρίξεως διεξέχρησται, ἀντεκαταστήσατε δὲ ταύτην διὰ τῆς βίας καὶ τῆς καλπονοθεύσεως; Ἐὰν τὸ Ἔθνος διψῇ εὐνομίας καὶ δικαιοσύνης, πρὸς τίνα σκοπὸν νὰ πορίσῃται αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ ταῦτα, ἀφοῦ ἡ ἀνομία καὶ ἀδικία ἐπινεμομένη ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα κατέστησε προβληματικὴν τὴν ὑπαρξίν τῶν πολυτίμων ἀγαθῶν τούτων, καὶ ἐν ἡμέραις, ἐν αἷς ἀπὸ τοῦ ἐνός εἰς τὸ ἑτερον αὐτῆς ἐκσφενδονίζονται οἱ ἀριστεῖς τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων λειτουργοί; Ἐὰν τέλος τὸν ἔξω Ἑλληνισμόν ἀπειλῇ νὰ κατακλύσῃ ὁ πανσλαβισμός καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ πᾶν ἔχνος αὐτοῦ, πρὸς τίνα σκοπὸν νὰ ἐργασθῇτε καὶ ὑποβοηθήσῃτε αὐτόν, ἀφοῦ οὐ μόνον ἐν αὐτῇ τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι ἐπλημύρηνεν ἡ ἀνομία καὶ ὑπερπερίστευεν ἡ ἀδικία διὰ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν παντὸς φατριαστοῦ καὶ ἀνικάνου κομματάρχου, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀνατολῇ ἀπελύθη πᾶς ἱκανός καὶ δραστήριος Ἑλληνικὸς πράκτωρ, ὑποπρόξενος ἢ πρόξενος, ἀντεκατεστάλη δὲ ὑπὸ πειναλέου ἢ ἀρπαλέου τινὸς κηδεστοῦ ἢ ἀκολούθου τῶν φίλων ἢ τῶν συγγενῶν τῶν ἀπαρτίζόντων τὴν σημερινὴν κωμικοπολιτείαν; Ἰδοὺ ποῖα εἶναι ἡ πραγματικὴ κατάστασις τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ἐν ἡμέραις ἐν αἷς ἔδει τὰ ἐσωτερικὰ ἡμῶν νὰ ὦσιν ἐρρυθμισμένα προσσηκόντως, ὅπως ὤμεν ἐτοιμοί, ρυθμίσαντες καὶ τὰ ἔξω, νὰ σκεφθῶμεν πῶς ἠθέλομεν δυνηθῇ νὰ συντελέσωμεν ὑπὲρ τῆς ἡθικῆς καὶ διανοητικῆς μορφώσεως καὶ προαγωγῆς τῶν δούλων ἡμῶν ἀδελφῶν, οἵτινες ἀπαρτίζουσι τὸν ἀξιολογώτερον καὶ πολυπληθέστερον Ἑλληνισμόν καὶ οἵτινες εἶναι ὁ μόνος ἀληθὴς προμαχὼν, ὃν ἔχομεν ν' ἀντιτάξωμεν μετὰ τῶν ἄλλων Ἀνατολικῶν φύλων κατὰ τῆς Πανσλαβιστικῆς προπαγάνδας. Ἀλλὰ ἀπὸ τούτου, τοῦ οὐσιωδεστάτου μελήματος παντὸς ἐλευθέρου Ἑλλήνου καὶ πάσης σώφρονος καὶ Ἑλληνοπρεποῦς Κυβερνήσεως, κείναι πορρωτάτω οἱ νῦν περὶ σμικρῶν καὶ τούτων ἀξιωματικῶν καὶ ἐθνοστυγῶν σκεπτόμενοι καὶ ἐνεργοῦντες, ὡς οὕσης ὀλης αὐτῶν τῆς ψυχῆς κεκινημένης εἰς ἀμυναν, ἐκδικίαν καὶ προσωπικότητος εὐτελεῖς καὶ ἀναξίας τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς εἰς ἣν ἐκλήθησαν οἱ ἰθὺντορες οὗτοι τοῦ Ἔθνους νὰ ἐργασθῶσιν.

Τὸ ἐν Σύρω

Μπαμπαγιώτειον ὀρφανοτροφεῖον τῶν θηλέων.

Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Μπαμπαγιώτης, τέκνον γνήσιον τῆς εὐάνδρου Ηπειρου, ἀφοῦ ἐγένετο ἀφορμὴ τῆς συστάσεως τοῦ παρ' ἡμῖν ὀρφανοτροφείου τῶν ἀρρένων δι' ὃν προσήνεγκεν εἰς τὸν Δῆμον Ἑρμοπόλεως δωρεάν, ἐπεχείρησεν ἔπειτα τὴν ἀνέγερσιν πολυδαπάνου οἰκοδομῆς, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ἑσουλὸν τῶν ὀρφανῶν καὶ ἀπροστατευτῶν κορασίων τοῦ Δήμου Ἑρμοπόλεως. Τοῦτου καταρτισθέντος περισυναγαγὼν τριῶν ἀκοντάδων ἀπλησιμένων κορασίων εἰσέγαγεν αὐτὰ ἐν αὐτῷ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τροφὴν καὶ στρωμνὴν καὶ ἐκάλυψε τὴν γύμνασιν αὐτῶν. Ἐνδιαφερόμενος δὲ καὶ περὶ τῆς λοιπῆς μορφώσεως αὐτῶν καταγίνεται ἤδη εἰς τὸ ποῖσαι αὐτοῖς διδασκαλίαν ἀποκαθιστῶσαν αὐτὰ οὐ μόνον ἐγγραμματούς νεανίδας ἀλλὰ καὶ χρησίμους οἰκοδομοποιῶν. Τὴν πράξιν ταύτην τοῦ κ. Μπαμπαγιώτου ἡ μὲν Κυβερνησις ἐτίμησε προσκονόντως διὰ βασιλικὸν παρυσήμου, ὃ δὲ ἡμέτερος Δῆμος πεποίθαμεν ὅτι διὰ ψήφισματος αὐτοῦ θέλει καὶ αὐτὴ σπεῦσιν νὰ τῷ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας τῆς πόλεως, ἀναγράφων αὐτὸν ἐν τοῖς μεγάλοις τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργέταις. Ὁταν τοιαύτην ποιῶνται χρῆσιν τοῦ ἑαυτῶν πλούτου, οἱ ὅλοι κληρονόμοι τῶν βίων αὐτῶν ἀφιερῶσαντες πρὸς εὐεργεσίαν τοῦ ὁμοίου καὶ περιθαλψὴν τοῦ ὑπὸ πείνης καὶ γυμνότητος κινδυνεύοντος νὰ καταστῇ θύμα τῆς κακίας, τότε τίς δύναται νὰ ἀρνῇθῃ ὅτι οἱ ἀνθρώποι οὗτοι καὶ ζῶντες καὶ θανόντες ἀγῆρατον ἐν τοῖς ἀνθρώποις καταλίπουν τὴν ἑαυτῶν μνήμην; Καθῆκον λοιπὸν δημοσιογραφικὸν ἐπιτελοῦντες καὶ ἡμεῖς σπεύδομεν νὰ συγχαρῶμεν τῷ κ. Μπαμπαγιώτῃ διὰ τὰς εὐανθρωπίας αὐτοῦ ταύτας καὶ νὰ ἐκφράσωμεν αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας καὶ τοὺς ἐπαίνους τῆς ἡμετέρας πόλεως, βέβαιον ὅτι δὲν θέλει παύσῃ τοῦ ἀγαθοποιεῖν, ἐν ὧν ὁ Κύριος διατηρῇ αὐτὸν ὑγιαῖν ἐν τοῖς κόλοις τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ὑπόδειγμα γινόμενος καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἐκ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, οὓς ἐνέπλησεν ἀγαθῶν ὁ Θεὸς ὅπως καὶ οὗτοι καταστήσῃ κοινωνοὺς αὐτῶν τοὺς οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν ἀναμένοντας ποριστάσιαν παρὰ ἀπὸ τοῦ εἰπόντος, αἷ, τι ἀν ποιήσετε ἐν τούτοις τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε» ἧτις εἶναι μὲν ῥῆσις εὐληπτος καὶ εὐνόητος τοῖς πᾶσιν, ὀλίγιστοι ὅμως εἰσὶν οἱ παιθόμενοι καὶ ἄ. ἐφαρμόσωσιν αὐτήν.

Ἐγκύκλιος Ἑλλ. Φιλομούσου ἑταιρίας «Η ΠΑΛΛΑΣ».

Πάνυ ἀσμένως καταχωρίζοντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 626/370 ἐγκύκλιον τῆς ἐν Κων/πόλει φιλομούσου ἑταιρίας τῆς «Παλλάδος», συγχαίρομεθα μὲν τὰ ἐντιμα μὲλῃ αὐτῆς ὡς ἐν σμικρῷ χρόνῳ ἀγαγόντα εἰς πῦρας τὸ ἥμισυ τοῦ σκοποῦ τῆς ἑταιρίας, ἥ τρι τὴν σύστασιν «Κεντρικὸν ἂν ὡ τέρου Ἑλλ. Παρθενὰ γω γείου» καὶ τοῦ προσηρμομένου αὐτῷ «Νηπιαγωγείου», προτρέπομεθα δὲ τοὺς κ. διδασκάλους ἡ τὰς διδασκαλίσσας, ὅσοι κέκτηνται τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἑταιρίας διαγεγραμμένα προσόντα, νὰ συνεννοηθῶσιν, ὡς ἐκτίθεται, μετὰ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τῆς ἑταιρίας ὡς τάχος, ἐφ' ὅσον ἐγγίξει ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς διδασκαλίας. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τούτους· πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς τῶν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ καὶ τῇ ἡμεδαπῇ Ἑλλήνων, ὅσοι προαισθάνονται ἐπὶ τίσιν αἰσίσις οἰωνοῖς διὰ τὸν κινδυνεύοντα Ἑλληνισμόν ἤρξατο οὕτω δραστηρίως ἐργαζομένη ἡ ἑταιρία αὕτη, ὑπομιμνήσκουμεν ὅτι ἔχουσι καθήκον ἀπαραίτητον νὰ υποστηρίξωσι μετὰ πάσης ἡθικῆς καὶ ὕλικῆς αὐταπαρνήσεως τὸ φυτωρεῖον τοῦτο τῆς Ἑλληνικῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀγωγῆς καὶ παιδείας, διότι μόνον διὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑποστηριζόμενον θέλει ἀνταποκριθῇ δεόντως πρὸς τὸν μέγαν καὶ ὑψηλὸν σκοπὸν, ὃν ἐν τῇ Ἀνατολῇ προώριται νὰ ἐξυψηρετήσῃ.

Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ τῇ 29 Ἰουλίου 1874.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα,

Τὸ διοικητικὸν τῆς καθ' ἡμᾶς ἑταιρίας συμβουλίου ἐν τῇ συνεδριάσει, ἣν συνεκρότησε τὴν 27ην φθίνοντος, ἀπεφάσισεν ἵνα, συμπῶνως τῇ πολλοχρόθεν ἐκδηλωθείσῃ ἐπιθυμίᾳ, προβῇ εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν τῆς ἑταιρίας ἐνέργειαν, ἀρχόμενον τοῦ ἔργου ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα ιδρύσεως τοῦ «Κεντρικοῦ ἂνω τέρου Ἑλληνικοῦ Παρθενὰ γω γείου» καὶ τοῦ προσηρμομένου αὐτῷ «Νηπιαγωγείου Ἡελίου», προσδιορίσαν ἡμέραν τῆς εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα τῆς ἑταιρίας προσελύσεως τῶν μαθητῶν τὴν 14ην τοῦ ἐπιόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου (καθ' ἣν γενήσεται διὰ τελέσεως ἀρχιερατικοῦ ἀγιασμοῦ ἡ θεολογικὴ ἐγκαινίασις τῶν εἰρημένων ιδρυμάτων), ἡμέραν δὲ ἐνάρξεως τῆς ἐν αὐτοῖς διδασκαλίας τὴν 17ην τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Φέροντες τοῦτο, ἀσμένως, εἰς γνῶσιν Ὑμῶν, παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς, ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα, ἵνα διὰ δέκα κατὰ σειρὰν αἰθιμῶν τῆς λίαν ἀξιότιμου Ὑμῶν ἐφημερίδος δημοσιεύσῃτε δωρεάν τὴν ἐξῆς διακήρυξιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ «Η ΠΑΛΛΑΣ».

«Κατ' ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ τῆς ἑταιρίας συμβουλίου, γενομένην ἐν τῇ σήμερον (27ην Ἰουλίου) συγκροτηθείσῃ συνεδριάσει αὐτοῦ, γίνεται ἐνναρξίς τῆς διδασκαλίας ἐν τῷ «Κεντρικῷ ἂνω τέρῳ Ἑλληνικῷ Παρθενὰ γω γείῳ» τῆς ἑταιρίας καὶ ἐν τῷ προσηρμομένῳ αὐτῷ «Νηπιαγωγείῳ Ἡελίου» τὴν 16ην τοῦ ἐπιόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου.

»Προσκαλοῦμεν ὅθεν κατ' ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πάσας τὰς ἐχούσας τὰ κατὰ τὸν κανονισμόν προσόντα τοῦ διευθύνειν τὰ εἰρημένα τῆς ἑταιρίας ἐκπαιδευτήρια, ἡ διδάξαι (1) ἐν αὐτοῖς, ἵνα ἀποστείλωσι τὰς δηλώσεις αὐτῶν πρὸς τὸν γενικὸν γραμματέα τῆς ἑταιρίας, (Πέτρον Κωνσταντινουπόλεως, ὁδὸς Τηλεγράφου, ἀριθμ. 24), ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον, ἀναφύρουσαι ἐν αὐταῖς α) τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτῶν· β) τὴν ἡλικίαν· γ) τὸ διδασκαλεῖον, ἐν ᾧ ἐξέπαιδεύθησαν· δ) τὸν βαθμόν, ὃν φέρει τὸ διδασκαλικὸν αὐτῶν πτυχίον· ε) εἰ ἐδίδαξαν καὶ ἐφ' ὁπόσον καιρὸν ἐν δημοσίαις ἢ ιδιωτικαῖς παρθενὰ γω γείαις καὶ τίσι· ς) ἐφ' ὁπόσω μηνιαίῳ μισθῷ νεῖσι διατεθειμένα· ἵνα ἀναλάβωσι τὰ χρέη διευθυντῆς ἡ διδασκάλου ἐν τοῖς εἰρημένοις ἐκπαιδευτήριαις, ὅπου θέλει παρέχεσθαι αὐταῖς δωρεάν πλήρης διαίτησις καὶ ζ) τίνας μαθήματος τὴν διδασκαλίαν ἐκάστη ἐπαγγέλλεται. Τὴν αὐτὴν πρόσκλησιν (ἄνευ τοῦ περὶ παροχῆς τῆς δωρεάν διαίτησεως ὅρου) ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα κατὰ τὸν κανονισμόν προσόντα κυρίους διδασκάλους.

»Ἐν Κων/πόλει, τῇ 27ῃ Ἰουλίου, 1874.

»Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

»(Υπογ.) Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Βέβαιον ὄντες, ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα, ὅτι, ἐν τῇ χαριτωμένη ὑμᾶς εὐγενεῖ προθυμίᾳ τοῦ συνεργεῖν πρὸς τὰν ἐθνικοφελὲς ἔργον, θέλετε ἀποδεχθῇ τὴν ἡμετέραν παρακλήσιν, φέροντες εἰς γνῶσιν τοῦ δημοσίου τὴν ἀνωτέρω τῆς ἑταιρίας διακήρυξιν, ἐκφράζομεν Ὑμῖν ἐκ προκαταβολῆς τὰς τε ἡμετέρας καὶ τὰς παρὰ τῆς ἑταιρίας ἡμῶν εὐχαριστίας καὶ παρα-

(1) Τὰ περὶ τῶν προσόντων τούτων καὶ τῶν διδαχθησόμενων μαθημάτων ἄρθρα τοῦ κανονισμοῦ ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

»Ἄρθρον 62. Τὸ Κεντρικὸν ἀνωτέρον Ἑλληνικὸν Παρθενὰ γω γείον τῆς ἑταιρίας διευθύνεται ἐν τοῖς ἀφορῶνσι τὴν ἐν αὐτῷ διδασκαλίαν ὑπὸ μιᾶς διευθυντρίας, φερομένης πρωτοβαθμίου διδασκάλου πτυχίου τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλελευθερικῆς ἑταιρίας, ἡ τινος τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀνωλόντων ἐκπαιδευτικῶν ιδρυμάτων. Τὸ πτυχίον δὲ μένει κατατεθειμένον ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς ἑταιρίας ἐφ' ὅσον καὶ ἡ διευθύντρια ἐξακολουθεῖ διευθύνουσα τὸ παρθενὰ γω γείον.

»Ἄρθρον 65. Πᾶσαι αἱ διδάσκαλοι τοῦ κεντρικοῦ Παρθενὰ γω γείου καὶ τοῦ προσηρμομένου αὐτῷ Νηπιαγωγείου ὑδιορίζονται ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἐκ προσώπων, νεχόντων πτυχίον διδασκάλου τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλελευθερικῆς ἑταιρίας, ἡ οἰουδήποτε ἄλλου ἐκ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἢ ἀναλόντων ἐκπαιδευτικῶν ιδρυμάτων. Τὸ πτυχίον δὲ μένει κατατεθειμένον ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς ἑταιρίας ἐφ' ὅσον ἂν ἐξακολουθῶσιν οὕτως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῇ.

»Ἄρθρον 66. Τὰ ἐν τῷ Κεντρικῷ Παρθενὰ γω γείῳ διδασκόμενα μαθήματα εἰσι τὰ ἑξῆς: α) ἡ Ἑλληνικὴ β) ἡ Γαλλικὴ γ) ἡ Γερμανικὴ (* γ δ) ἡ Ἀγγλικὴ (* γ ε) ἡ Τουρκικὴ (* γ ζ) ἡ πρακτικὴ ἀριθμητικὴ ἡ) ἡ Γεωγραφία θ) ἡ Γεωμετρία ι) ἡ Γενικὴ ἱστορία (ἐκτενέστερον ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ια) ἡ Φυσικὴ ἱστορία ιβ) ἡ πειραματικὴ Φυσικὴ ιγ) ἡ στοιχειώδης πειραματικὴ χημεία ιδ) ἡ κοσμογραφία ιε) ἡ ἱερὰ ἱστορία ις) ἡ ἱερὰ Κατήχησις ιζ) ἡ χριστιανικὴ ἠθικὴ ιη) κατὰ κυριακὴν ἐρμηνεία τοῦ διαβόλου Εὐαγγελίου τῆς ἡμέρας ιθ) ἡ οἰκιακὴ οἰκονομία κ) ἡ Παιδαγωγικὴ, ἡ διδασκαλὴ, ἡ μέθοδος τῆς Νηπιαγωγείας (* κ) ἡ χειροτεχνήματα κβ) ἡ Καλλιγραφία κγ) ἡ Ἰννογραφία κδ) ἡ Ζωγραφικὴ (* κ) κε) ἡ Γυμναστικὴ κς) Κλειδοκύμβαλον (* κ) κζ) ἡ ὠδικὴ καὶ κη) ὁ χορὸς.

»[Τὰ δὲ ἀσπερίσκου σημειούμενα μαθήματα εἰσι προαιρετικά, ἄνευ ἰδίων διδασκόντων διδασκόμενα· τὰ δὲ δυσὶν ἀσπερίσκεις σημειούμενα εἰσι προαιρετικὰ καὶ διδασκονται πρὸς προαιρετικούς ἐπὶ ἰδίοις διδασκτοῖς, πάντα δὲ τὰ ἀνωτέρω σημειούμενα μαθήματα εἰσὶν ὑποχρεωτικά.]»

καλοῦμεν Ὑμᾶς δεχθῆναι τὴν διαβάσειν τῆς ἡμετέρας στίγς πρὸς ὑμᾶς ὑποκλήσει.

Ὁ πρόεδρος καὶ ἄ. α., ἀποδυσκόντος,
ὁ ἑτερος τῶν ἀντιπροέδρων

(Τ. Σ.) Π. ΚΑΛΛΙΒΟΥΡΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Περὶ τοῦ αἰδίου εὐεργέτου τῆς Ἑλλάδος Ἀποστόλου Ἀρσάκη ἐραυίζομεθα ἐκ τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐφημερίδος «Ἡμερήσια Νέα» τὴν ἐπομένην βραδύαν.

Μὴ ἐποδύρου μοι, Μῆτερ, ὅτι ἀπελείφθῃσάν σοι τὰ κλαυτὰ, στηρίζοντα καὶ ὀδηγῆσόντά σε ἐν τῇ δόξῃ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου.

Ἡμερὰ ἀποφράς διὰ τὸν Ἑλληνισμόν ἀνέτειλεν ἡ 16 Ἰουλίου. Ἐν αὐτῇ ἐξεμέτρησε τὸ βίον ὁ Ἀπόστολος Ἀρσάκης, ὁ περιδοξὸς Ἑλληνιστὴς, ὁ ἱατρὸς, ὁ φιλόσοφος, ὁ συγγραφεὺς, ὁ μέγας τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτης. Ἡ ἀπαίσια φήμη ὡς ἀστροπῇ διαδοθεῖσα ἀπὸ περάτων εἰς περάτων ἐνέπλησεν ἀμυθῆτου πένθους πᾶσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν, σπείνησε καὶ κατέβλησεν ἅπαντα τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον.

Ὁ Ἀπόστολος Ἀρσάκης μετέστη ἐκ τῆς χορείας ἡμῶν καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀπώλεσε τὸ φιλοστοργότατον αὐτῆς τέκνον· ἡ Ἑλλὰς τὸν προστάτην, τὸν πατέρα, τὸν ἀδελφόν· τὸ νεκρὸν θῆλυ φύλον τὸν ἀναμωρῶτην καὶ κηδεμόνα αὐτοῦ· ὁ θάνατος τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἐπιστημόνων τὸν ἐνδοξὸν τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἱεροφάντην.

Ἡ Ἑλλὰς θρηνεῖ ἤδη ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ τέκνου αὐτῆς, ἐφ' ᾧ τέως ἐσεμνύνετο, ἀλλὰ, μὴ ἐποδύρου μοι, Μῆτερ, φωνεῖ πρὸς αὐτὴν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐνδιαίτηματος αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος, μὴ ἐποδύρου μοι, Μῆτερ, ὅτι ἀπελείφθῃσάν σοι τὰ κλαυτὰ, στηρίζοντα καὶ ὀδηγῆσόντά σε ἐν τῇ δόξῃ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου.

Ναί, μὴ ἐποδύρου αὐτῷ, Μῆτερ, φωνοῦσι πρὸς αὐτὴν καὶ οἱ πολλοὶ τοῦ Ἀποστόλου συναθληταί, ἀπελείφθῃμεν ἡμεῖς, οἵτινες, ὥντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν φέροντες τὸν Ἀρσάκη καὶ τὸ παράδειγμα αὐτοῦ προκείμενον ἔχοντες, θέλομεν συμπληρώσει τὸ ἔργον ὃ ἐκεῖνος κατήρξατο καὶ ἀσφαλῶς θέλομεν χειραγωγῆσαι σε ἐν τῇ δόξῃ τῆς εὐμερίας.

Ἡ Ἑλλὰς καὶ δεδουλωμένη καὶ ἐλευθερὰ καὶ εὐμερῶσα καὶ δυσπραγεῖσα οὐδέποτε ἐγκατελείφθη ὑπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς, εἴτε ἐν αὐτῇ, εἴτε μακρὰν ἀπ' αὐτῆς ζώντων. Ἡ ἱστορία δὲν ἔχει νὰ μνημονεύσῃ φιλοστοργίαν καὶ αὐταπαρνήσαν ἡμετέραν ἐκείνην, ἣν οἱ Ἕλληνες ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐτῶν αἰετοῦ ἐξεδήλωσαν. Οὐδὲν ἔθνος ἐν τῇ ὑψηλῇ ἐγέννησε πολίτας ὡς τοὺς Ἕλληνας ἐτοίμους νὰ θυσιάσωσι τὰ πάντα καὶ τὰ φιλοστοργότατα αὐτῶν εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος καὶ νὰ ὑπομείνωσι μετ' ἀξιοθαυμάστου καρτερίας καὶ αὐτὰ τὰ ἐσχατά μαρτύρια ὑπὲρ αὐτῆς. Ὁ ἱερὸς τοῦ 1821 ἀγὼν ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλος διὰ τοῦτο καὶ μόνον, αἱ δὲ πρὸ αὐτοῦ ἐτι καὶ μετ' αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος περιφανεῖς ὑπηρεσίαι καὶ ὑπερμεγέθεις θυσίαι τῶν ἀπανταχοῦ τέκνων αὐτῆς εἶναι τὰ ἐχέγγυα τοῦ αἰσίου μέλλοντός της καὶ ἡ βράσις ἐφ' ἣς στεφῶν ἐρεδόμενὴ θέλει ἀνέλθῃ ταχέως καὶ αὐτὴν τὴν ὑψίστην βαθμίδα τῆς δόξης καὶ τοῦ ἀρχαίου αὐτῆς μεγαλείου.

Ἐν τῶν ὑπάρχοντων τὰς ὑψηλὰς ταύτας ἐπαγγελίας τέκνων αὐτῆς ὑπῆρξε καὶ ὁ αἰδὶμος Ἀπόστολος Ἀρσάκης. Οὗτος ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἔτος 1792 ἐν Χωραχόβῳ, πολυχίρῳ τῆς Ἡπειρου, ὀκταετῆς δὲ μόλις ἀπῆλθεν εἰς Βουκουρέστιον παρὰ τῷ πρεσβυτέρῳ αὐτοῦ ἀδελφῷ Γεωργίῳ, ἐπιμεληθέντι τὴν ἀνατροφὴν αὐτοῦ. Κατὰ τὸ ἔτος 1794 ἀπεστάλη παρὰ τοῦτου ἐν Βιέννῃ καὶ ἐξεπαιδεύθη ἐκεῖ, τὰ μὲν ἑλληνικὰ γράμματα διδάχθεις παρὰ τῷ Νικηφόρῳ Δούκῃ, τὰ δὲ λοιπὰ μαθήματα παρ' ἄλλοις καθηγηταῖς. Οὕτως ἐσκευασμένος, καταρτάμενος δὲ καὶ τινων ἐπιστημονικῶν μαθημάτων, ἀπῆλθε τῷ 1810 εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἀλβης, ὅπου ἐσπούδασεν ἐπιτυχῶς τὴν ἰατρικὴν, κατέχευε δὲ καὶ εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, ἰδίως πρὸς τὴν ἰχθυολογίαν, ἥτις, ὡς γνωστὸν, εἶναι ὁ δυσκολώτερος τῆς φυσικῆς ἱστορίας κλάδος. Τὰ περὶ τῆς ἀνατομικῆς περιγραφῆς τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τοῦ γαταίου μυελοῦ τῶν ἰχθύων ἐγγράμμιον αὐτοῦ, εἰς διαφόρους γλώσσας μεταφρασθέν, ἐθαυμάσθη παρὰ πάντων τῶν ἀσχιολομένων εἰς τὸν κλάδον τοῦτον τῆς φυσικῆς ἱστορίας, ὃ δὲ μέγιστος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀνατόμος Μέλκελ, διεξελθὼν τὸ πῶνμα τοῦτο τοῦ Ἀρσάκη καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ κατανόησε, συνεχάρη αὐτῷ δι' ἐκτεταμένης ἐπιστολῆς. . . . . (ἀκολουθεῖ).

Προξενικὰ Αἰγύπτου.

Ὁ ἐν Μανσούρᾳ τῆς Ἀλεξανδρείας διαμένων ὡς ἔμπορος κ. Ἰωάν. Τραβασάρος, ἐπέδωκε διὰ τινος τῶν ἐκ Τήνου Βουλευτῶν αἴτησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἀπόσπασμα τοῦ οὐσιωδέστερου μέρους τῆς

δποίας δημοσιεύομεν παρά πόδας τῆς παρούσης, δι' ἧς ζητεῖται ἵνα τὰ ἐν Αἰγύπτῳ πρακτορεῖα καὶ ὑποπροξενεῖα ὑπάγῃνται τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὴν ἀμεσον δικαιοδοσίαν τοῦ Γενικοῦ Προξενείου, καὶ πρὸς καλλιτέραν τακτοποίησιν καὶ ρύθμισιν τῶν ὑποθέσεων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ πρὸς μεγαλειτέραν ἀσφάλειαν τῶν συμφερόντων αὐτῶν καὶ ταχυτέραν περαίωσιν τῶν πρὸς ἀλλήλους ἢ πρὸς ἑτεροεθνεῖς τινὰς διαφορῶν. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην ἀπεδέξατο, ὡς μανθάνομεν, ἀσμένως ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς καὶ προσέβη εἰς τὴν πραγματοποιήσιν αὐτῆς. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου τούτου οὐ μόνον εἶναι σωτηριώδης, ἐφ' ὅσον παύει πᾶσα εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ γινομένη διακρίβευσις τῶν συμφερόντων τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων παρὰ τῶν ὑποδεστέρων ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνικῶν προξενικῶν ἀρχῶν, συγκεντροῦται πᾶσα διαφωνία καὶ διαδικασία εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γενικοῦ Προξενίου τῆς Ἑλλάδος, αἶρεται δὲ πλεον καὶ ἡ ἀφορμὴ ἡ ἐξαναγκάζουσα καὶ ἐλγιάσασα πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων νὰ μεταβάλλῃ σιν ἐθνικότητα διὰ πολλῶν θυσιῶν τῶν ἰδίων συμφερόντων, μόνον ὅπως δυνηθῶσι νὰ προστατεύωσι τὰ συμφέροντά των διὰ τῶν ξένων πρακτόρων. Ἐπαινοῦντες τὸν κ. Τραπεζοῦ διὰ τὸ διάβημα αὐτοῦ τοῦτο, ἐπίσης δὲ καὶ τὸν ἐντιμόν βουλευτὴν Τήνου, τὸν οὕτω προθύμως συντελέσαντα ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενῶν, ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν πρὸς τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν, τὸν ἐπινεύσαντα νὰ προσεγγίσῃ πανταχόθεν καὶ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἐθνικότητα τῶν ἐν τῇ Ἡπείρῳ ταύτῃ ἐμπορευομένων Ἑλλήνων.

ἈΜΑΚΡΑ ΠΕΙΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΣ ἐν Αἰγύπτῳ διαμονὴ ἐδίδαξε τοὺς ἐκεῖ διαμένοντας ὑπηκόους Ἑλλήνας ἐμποροὺς καὶ λοιποὺς ὅτι οἱ μέχρι τοῦδε διέποντες τὰ προξενεῖα Νόμοι καὶ βασιλικά διατάγματα οἷον τὰ ἀπὸ Αἰγ. Ἰανουαρίου 1834, τὰ ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1834, ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1835, Νόμος 12 Δεκεμβρίου 1841, Νόμος 25 Ὀκτωβρίου 1853, κτλ. περιέχουσιν ἐλλείψεις τινὰς αἰτινες καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων παραβιάζουσιν καὶ τὸν ζῆλον αὐτῶν μαρμαίνουσι καὶ ἐπιλήρημας καθιστῶσιν αὐτοὺς τῆς κοινῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ἀναγκάζομενοι νὰ ζητῶσι προστασίαν παρ' ἄλλων Προξένων ξένων ἐθνῶν.

Καὶ πρῶτον φρονούμεν ὅτι τὰ ὑποπροξενεῖα καὶ πρακτορεῖα τῆς Αἰγύπτου πρέπει νὰ ὑπάγῃνται ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπιτήρησιν τοῦ Γενικοῦ Προξενίου, ὑποχρεομένου ὡς ἐκ τοῦ Νόμου ν' ἀκούῃ τὰ κατὰ τῶν ὑποπροξένων καὶ πρακτόρων παράπονα τῶν ὑπηκόων καὶ δέχεται τὰς παρὰ τῶν ὑπηκόων κατ' αὐτῶν γενομένας καταγγελίας κτλ. Νὰ ἔχῃ οὕτως εἰπεῖν ὁ Γεν. Προξένος δικαιοδοσίαν ἔστω καὶ προσωρινὴν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ὑποπροξένων καὶ πρακτόρων καὶ νὰ δύναται νὰ λαμβάνῃ προσωρινὰ τινὰ μέτρα ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων παρ' αὐτῶν ἀποφάσεων, διότι πλείστα παραδειγματα δύναμεθα ν' ἀναφέρωμεν, καθ' ἃ ἄνθρωποι στερούμενοι χρηματικῶν μέσων, ἢ ἀπὸ ἀγνοίας τοῦ Νόμου, ἤρσαν ποινικὰς ἐρήμην ἀποφάσεις, ἢ γίνοντο τελεσιδικαὶ καὶ κατόπιν ὑποστάτες τὴν ποινὴν νὰ καταστραφῶσι καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ περιουσία των κτλ. »

ἈΔΕΥΤΕΡΟΝ τὰ κατατιθέμενα εἰς χεῖρας τῶν Προξένων, Ὑποπροξένων καὶ Πρακτόρων χρηματικὰ ποσά, ὅταν ὦσιν ἀνώτερα ποσῶν, προσδιορισθόμενα παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, νὰ κατατίθενται ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ δίδοντος, παραδιδομένη τῷ κ. Προξένῳ εἰς τινὰ Τράπεζαν καὶ οὐχὶ παρὰ τῷ Προξένῳ κτλ. »

ἈΤΑΥΤΑ ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ ὑποβάλλωμεν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅστις καὶ ὡς ἐκ τῶν γνώσεων καὶ τῆς πολυχρονίου πείρας του, εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὰ ἐκτιμῇ καὶ ἐπιτρέψῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν. »

Οἰκοδομὴ Πτωχοκομείου ἐν Ἐρμουπόλει.

ΜΕΤ' ἀνεκφράστου χαρᾶς σπεύδομεν ν' ἀναγγεῖλωμεν τοῖς ἀναγνώσταις τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος, ὅτι ἐξευρέθη τέλος πάντων ὁ τρόπος τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ πτωχοκομείου τῆς ἡμετέρας πόλεως, οὗτινος τὴν ἰδρύσιν πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐπιλάβετο ἡ ἐντιμὸς τῆς φιλοπτώχου ἐταιρίας τῶν συμπολιτῶν μας χορεία. Προκειμένου νὰ χορηγηθῇ τῇ ἐταιρίᾳ ταύτῃ κεφάλαιον δραχμῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων, πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ιδρύματος, ἡ διοικοῦσα αὐτὸ ἐπιτροπὴ, συνεννοημένη μετὰ τῆς Δημαρχίας Ἐρμουπόλεως ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ ὀκτακοσίαις ἑκατονταδράχμους ὁμολογίας ἐπὶ ἑκάστῃ 8 ταῖς 0/0 διὰ κληρώσεως μὲν ἐξοφλουμένων κατ' ἔτος 30 ἐξ αὐτῶν, τοῦ δὲ Δήμου Ἐρμουπόλεως ἀναλαμβάνοντος νὰ ἀποτῇ κατ' ἔτος τοὺς τόκους τοῖς μετόχοις. Ἡ ἀποτίμησις αὐτῶν ἐξοφλήσεως, τὴν πρότασιν ταύ-

την ἀμφηφεί ἀπεδέξατο τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον κατ' ἐισηγήσιν τοῦ δημαρχοῦντος κ. Α. Μαρινάκη καὶ ἤδη ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ κ. Νομάρχου ὑποβάλλεται τὸ περὶ αὐτῆς ψήφισμα. Ἐπικροτοῦντες διὰ τὴν γενναίαν καὶ φιλάνθρωπον ταύτην πρᾶξιν τοῦ ἡμετέρου δήμου καὶ συγκαίροντες τοῖς Δημοτικοῖς ἀρχοῦσι διὰ τὴν προθυμίαν μετ' ἧς ἀπεδέξαντο καὶ ὑπεστήριξαν αὐτήν, δὲν ἀμφισβόλλομεν ὅτι οἱ συμπολίται ἡμῶν θέλουσι σπεύσῃ νὰ συμμεθεῶσι τοῦ ἔργου, γενόμενοι οὕτω συνεργοὶ τῇ δι' αὐτοῦ χορηγηθεῖσῃ περιθάλψει τοῖς ἀπόροις καὶ ἀνικάνοις πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν συμπολίταις ἡμῶν, ἐπομένως δὲ ἐργάται φιλάνθρωπου πράξεως.

ΔΙΑΦΟΡΑ

***

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Βούλγαρη ἔδωκε πέρας εἰς τὸ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκκρεμῶς ἔχον ζήτημα τοῦ διορισμοῦ τῶν ὀρίων τῶν Δήμων Ἐρμουπόλεως καὶ Σύρου διὰ Β. Διατάγματος, καθ' ὃ ἀκριτικῶς τὰ ὅρια τοῦ ἡμετέρου Δήμου ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς Γεφυρᾶς Πανσιλίου κατευθυνόμενα διὰ τοῦ αὐτοῦ χειμᾶρρου εἰς τὴν ἑτέραν γέφυραν τὴν ἄγουσαν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, περιλαμβάνοντα καὶ ἅπασαν τὴν περὶ αὐτοῦ συνοικίαν, ὡς καὶ τὴν τῆς Νεαπολεως καὶ πάντας τοὺς λόφους τοὺς πρὸς Δυσμὰς μέχρι τῆς θέσεως Φύλακα, ὡσαύτως δὲ καὶ ἅπασαν τὴν παραλίαν τῆς Ἄρμου μέχρι τοῦ Βυρσοδεψείου τοῦ κ. Π. Καλουτᾶ. Τὰ περὶ τούτου θέλομεν ἐκθέσθαι ἀκριβέστερον προσεχῶς καὶ ἐν μεῖζονι λεπτομερείᾳ. Ἀλλ' αὕτη τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀξίειται πρᾶξις λέγεται ὅτι θὰ καταλήξῃ εἰς τὸ μὴδὲν, ἐάν, ὅπως οἱ νεολόγοι διαδίδουσιν, εἰς τῶν περιπτώσεων βουλευτῶν τῆς Ἐπαρχίας μας ἐπιτύχῃ τὴν ἔνωσιν τῶν δύο τούτων δήμων, καὶ τὴν προσκόλλησιν τοῦ Δήμου Μυκονίων εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Τήνου. Ταῦτα οὐδόλως παραδόξον νὰ πραγματοποιηθῶσιν ἐν ἑν Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ ἀπειλήσῃ τὴν διάστασιν καὶ πάλιν ὁ κ. Γρίβας τῷ Πρωθυπουργῷ, ὅστις φρόνως μὴ ἐγκαταλείβῃ παρ' αὐτοῦ καὶ ἀπωλέσῃ τὴν ἐξουσίαν, οὐ μόνον ταῦτα ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὴν τοῦ Κράτους διοίκησιν δύναται νὰ ἐπαρῇ τῷ φοβερῷ συναδέλφῳ. Ἰδωμεν ἔως πότε θὰ ἐμμένῃ ὁ Γέρον Βούλγαρης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ δίκην ἄρκτων ῥινουλκάμενοι ἀπὸ ἑνὰ αὐλικὸν συνυπουργόν των.

Καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἡ ἔμφρων καὶ ἄγρυπνος ἐποπτεία τοῦ διευθύνοντος τὴν Ἀστυνομίαν μας Δημ. Παρέδρου κ. Βεᾶκη υπερπυχαρίστησε τὸ κοινόν, καθόσον ἐκτὸς συμπλοκῆς τινὸς προκληθεῖσης ὑπὸ μεθύσαντος ἀνθρώπου, ἅπασα ἡ πόλις διήλθεν ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τάξει, ἔπεισε δὲ ἡ κλοπὴ, ἡ κατὰ τὴν ζύγισιν τῶν τροφίμων πρότερον ἀδεῶς γινομένη. Ὁ κ. Δήμαρχος κατανοήσας πόσον ἐζημιώθη ἠθικῶς, ἀνικάνον ἀστυνόμον διατηρῶν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ καὶ πόσον ἐκέρδησεν ἤδη ἐκ τῆς βραχυτάτης διοικήσεως τῆς Ἀστυνομίας παρ' ἀνδρὸς συνετοῦ καὶ ἀφιλοκερδέστατου, ἃς προνοήσῃ περὶ διορισμοῦ τακτικοῦ Ἀστυνόμου, ὅστις ἀρκεῖ νὰ ᾖ δίκαιος καὶ τιμίος ἄνθρωπος καὶ θέλει εὐδοκίμησῃ. Ταῦτα γράφοντες ἀναγνωρίζομεν μὲν ὅτι δυσχεροῦσθαι τὸν ἐλπίζοντα νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν ταύτην κ. Λουλουδάκη, οὐχ ἥττον ἐπειδὴ πρόκειται περὶ τοῦ σπουδαιότερου τοῦ τόπου ζητήματος, θὰ λυπηθῶμεν μὲν ἂν ἴδωμεν πάλιν τὸν αὐτὸν πιστευόμενον τὴν διοίκησιν τῆς Ἀστυνομίας, θὰ λυπηθῶμεν δὲ καὶ αὐτὸν ἀποδοκιμάζοντες τὴν ἐπ' αὐτοῦ τὴν ταύτην καὶ κηρύττοντες αὐτὴν ὀλεθρίαν διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν τῆς πόλεως, ὑπὲρ ὧν ἅπαντες ἐνδιαφερόμεθα. Ὁ κ. Λουλουδάκης ὡς ἄνθρωπος πράγματι εἶναι ἀξίος οἴκτου διὰ τὰ ἀδοκίμως συμβάντα αὐτῷ, ὡς ἀστυνόμος ὅμως θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τοῖς εἰπώμεν ὅτι κατ' ὅλους τοὺς τρόπους εἶναι ἀποδοκιμαστέος, καὶ ἐπομένως ἀνάγκη νὰ τραπῇ εἰς ἄλλο ἔργον εἰς ὃ καὶ νὰ δύναται νὰ εὐδοκίμησῃ. Πρὸς τοῦτο δὲ ἃς ᾖ βέβαιος ὅτι θέλει τύχῃ πάσης συνδρομῆς ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν μας, ἀρκεῖ νὰ θελήσῃ νὰ ἐργάζηται. Ταῦτα νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ συμβουλευσώσιν αὐτῷ οἱ εἰλικρινεῖς ἀγαπῶντες τὸν οἰκογενεαρχὴν κ. Λουλουδάκη, ὅστις πρέπει νὰ γινώσκῃ, παρὰδειγμα ἔχων ἕνα τῶν προκατόχων αὐτοῦ, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔχῃ καλὸν τέλος εἰς ἀστυνόμος ἀποβαλὼν ἐν τῷ τόπῳ πᾶσαν βαρὺτητα καὶ πᾶσαν ἠθικὴν ἀξίαν.

Πληροφοροῦμεθα ὅτι καὶ τοὶ οἱ κάτοικοι τῆς Νάξου ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξαγάγῃσι καὶ φέρωσιν ἐνταῦθα βόας καὶ ἄλλα ζῶα πρὸς πώλησιν, ἐν τούτοις ἡ διοικητικὴ τοῦ τόπου ἀρχὴ, ὑπεύκουσα εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις ὀλίγων προϋχόντων τῆς νήσου, ἀπαγορεύει τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν, ὅπως ἀναγκάζονται οἱ κύριοι αὐτῶν νὰ σφάζωσι ταῦτα ἐκεῖ καὶ τρώγουσιν οἱ αὐθενταὶ τοῦ τόπου ἐκεῖνον τὸ κρέας εὐθηνόν. Τὸ τοιαῦτον, ἐάν ᾖ ἀληθές, εἶναι ὅλως ἀδικον καὶ ἀπᾶδον πρὸς τὸν σκοπὸν τὸν διὰ τῆς κτηνοτροφίας ἐπιδιωκόμενον. Διότι ὅταν ὁ κτηνοτρόφος δὲν δύναται νὰ πωλῇ ἐπιμερῶς τὰ κτήνη τοῦ βίου ὑπάρχει ζήτησις τούτων, ἀλλ' ἐμποδιζόμενος παρὰ τῶν ἀρχῶν ἀναγκάζεται νὰ πωλῇ ταῦτα εἰς τιμὰς ἀσυμφόρους ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς, τότε θέλει παύσῃ καὶ νὰ ἐκτρέφῃ τοιαῦτα. Τὸ κρέας ἐν τῇ πόλει ἡμῶν μέλλει νὰ καταλήξῃ εἰς ἀφᾶρτον ὑπερτιμήσιν, ἀπὸ εἰς

τὴν Αἶνον πωλοῦνται ἀντὶ εἰκοσιν Ὀθωμανικῶν λιρῶν τὸ ζεύγος τῶν βοῶν. Ἐάν λοιπὸν καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμποδίσωσι τὴν ἐξαγωγὴν κρεάτων διὰ πόλεις, οἷα ἡ ἡμετέρα, τότε θέλει ἐπέλθῃ σπάνις αὐτῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ δίκαια ἡμῶν δαπανηροτάτη μέλλει ν' ἀποβῇ. Ταῦτα ὅπως λάβῃ ἀφορμὴν ἡ Νομαρχία Κυκλάδων νὰ ἐξετάσῃ τὸ τοιοῦτον, καθόσον ἐν Νάξῳ παρεμποδίζονται ἤδη 400 βόες, ἔτοιμοι νὰ σταλῶσιν ἐνταῦθα ἐκ διαλειμμάτων.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ καλλιτέχνου καὶ συμπολίτου ἡμῶν κ. Φαρμακίδου ἐπὶ τῆς εἰκόνης τοῦ πρώην Μητροπολίτου Σύρου κ. Δανιὴλ ἐπεραιώθησαν καὶ πολλοὶ συρρέουσιν καθ' ἐκάστην εἰς τὸ ἐργαστήριόν του ὅπως ἴδωσιν ἐκ περιεργείας καὶ ἐπιθυμίας τὸν σεβαστὸν ἐπὶ ἐν ταῖς μνήμαις αὐτῶν διατηρούμενον ποιμεναρχὴν των. Ἦδη μέλλει νὰ κἀμῃ ἑνᾶρξιν τῆς εἰκόνης τοῦ αὐοῖμου Ἀνθίμου, οὗ ἡ μνήμη ὡς ποιμεναρχοῦ ἐπίσης ἀγαθῷ ἀκμαῖν καὶ μετὰ τοσαῦτα ἔτη διασώζεται ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πρεσβυτέρων. Ἰδωμεν τότε τίς τῶν ἐν πόρῳ πολιτῶν θέλει δεῖξῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ πως νὰ ὑποστηρίξῃ ἕνα αξιόλογον ζωγράφον, οὗτινος καὶ ἄλλα μὲν ἔργα δύναται τις νὰ θαυμάσῃ, ἰδίως δὲ τὴν ἐν Εὐρώπῃ βραβευθεῖσαν εἰκόνα του, ἐν ἣ παρίσταται ὁ πρωτομάρτυς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἐν μέσῳ τῶν ἡμιθέων ἡρώων καὶ ἡρώιδων μας ἀναγινώσκων τὰ ποιήματα αὐτοῦ. Τῆς εἰκόνης ταύτης ἀντίτυπον ἔπρεπε νὰ ἀναρτηθῇ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Δέσσης τῆς πόλεως μας, ὡς οὕτως ἀληθῶς καλλιτεχνικῆς καὶ ἀξίας νὰ κατέχῃ τὴν θέσιν ταύτην.

Ἡ κατὰ τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου τῆς συναδέλφου «Πατρίδος» καταδικὴ εἰς φυλάκισιν μὴνός, γενομένη μάλιστα μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν καὶ καταδίκην τοῦ καταχωρίσαντος τὴν κατὰ τοῦ κ. Ἰωαννίδου, ἀντισαγγελείας παρ' ἡμῖν, διατριβὴν, ἐπροξένησε δυσάρεστον ἐντύπωσιν εἰς τὸ κοινόν διὰ τὴν αὐστηρότητα αὐτῆς. Ὁ κ. Ἰωαννίδης ὥρριλε νομίζομεν νὰ δεῖξῃ χαρακτηρὰ ἐπιεικέστερον, περιοριζόμενος εἰς τὴν κατὰ τοῦ γράψαντος τὴν διατριβὴν καταγγελίαν, καὶ νὰ μὴ ἐπιμείνῃ νὰ τιμωρηθῇ καὶ ὁ μὴ συμμεριζόμενος οὐδαμῶς τὰς ιδέας τοῦ διατριβογράφου ὑπεύθυνος ἐν τῇ ἐφημερίδι «Πατρίδι».

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένοντο ἐν τῇ πόλει ἡμῶν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἀξιοτίμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Στυλιανοῦ Α. Κουτσονότη, ἐνός τῶν μᾶλλον εὐκαταστάτων καὶ χρηστῶν νέων τῆς πόλεως μας μετὰ τῆς ἀξιεράστου καὶ χρηστῆς δεσποινίδος κ. Ἀθηνᾶς Κ. Χ. Κυριάκου, νεάνιδος διὰ πολλῶν ἐξόχων πλεονεκτημάτων περποικισμένης, συγκαίροντες τοῖς μεμνηστευμένοις καὶ τοῖς ἐαυτῶν γονεῦσιν ἐπὶ τούτῳ εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν στέψιν.

Μετὰ τὴν γενομένην δόλῳσιν τῶν ἱατρῶν τῆς πόλεως μας ἤρξατο ἡδὴ ἡ τῶν φαρμακοποιῶν, κύριος οἶδε δὲ τίνες θὰ δηλωθῶσι τρίτοι, μολονότι φαίνεται ὅτι τοὺς τοὺς θὰ παρακολουθῶσιν οἱ δημοσιογράφοι, καθ' ἃ ἀνεγνώμεν χθὲς ἐν τῇ συναδέλφῳ τῆς «Ἐξέρεσεως», μετὰ τῆς διαφορᾶς τοῦ ὅτι οἱ ἐπιδειχθέντες ὀδόντες παρὰ τῆς συναδέλφου πρὸς τὸν τὰς δηλώσεις ταύτας ἀπαιτοῦντα, ἔπεισαν ἴσως αὐτὸν ν' ἀνακρούσῃται πρῶμην, καθόσον «τὸ γένος τοῦτο (τῶν δημοσιογράφων) οὐκ ἐκπορεύεται, εἰμὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ».

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἡ Ἐρμούπολις εἰς τηλικούτον ἀνῆλθεν ὕψος δόξης καὶ κλέους ὅσον ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις, ὡς περιλείουσα ἐν ταῖς ἐνωταῖς κόλποις τέσσαρας ὑπερπλημμυρίδους νῆας. Πρῶτος τούτων εἶναι ὁ Πατριδοδόμος, ὅστις καὶ τὰ δαμόνια φρονεῖ ὅτι δύναται ὑποταχθῆναι τὸ ἑαυτοῦ ὄνοματι. Δεύτερος ὁ τετραγωνιστὴς τοῦ κύκλου, ὅστις καυχᾶται ὅτι ἂν μὴ ἐτετραγωνίσεν εἰσέτι, ἐγγύς ὅμως εἶναι τοῦ τετραγωνίσαι αὐτόν. Τρίτος ὁ ἐφευρετὴς τοῦ ἀέκινητου ὁ ἐπὶ χάρτου κάλλιστα τὴν ἀκίνησιν αὐτοῦ ἐπιδείξας, ἐφ' ᾧ καὶ μεταμορφωτὴς αὐτεκαλέσθη, ἐνῶ μετασχηματιστὴς, κατὰ τὸν Κυβερνητικὸν βρον, ἔπρεπε νὰ ὀνομασθῇ. Τέταρτος δὲ ὁ γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου τῶν μετασχηματιστῶν, ὅστις ἡμέρας καὶ νυκτὸς καταγίνεται πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου, ἦτοι νὰ διορίσῃ καὶ παῦν Πρόεδροι, Προξένους καὶ ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους. Τὸ δυσάρεστον δὲ εἶναι ὅτι δὲν προῦρθεσε νὰ διορίσῃ εἰς δημοσίαν θέσιν καὶ τὸν συμπολίτην ἡμῶν τὸν μακαρίτην Σουρλάνταν, καθὼς χθὲς ἀποβιβάσαντα. Ἐπειτα τολμῶσιν οἱ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις νὰ συγκρίνῃται κατὰ τὴν πολιτικὴν βαρύτητα καὶ τὴν διανοητικὴν ἀξίαν μετ' ἡμᾶς τοὺς τοιαύτας ἐξοχότητας ἀριθμοῦντας ἐν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις; Ἀκόμη ὀλίγον ἃς περιμείνωσιν ἵνα περσθῶσιν οἱ ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι ὁ Θεὸς ἀδικήσας τὴν νῆσον ἡμῶν, διότι δὲν ἐπέτρεψεν ἵνα ἀναδυθῇ αὕτη παρὰ τῇ Κερκύρᾳ, εὐθύς καὶ ἀνεπλήρωσε τὸ ἀδίκημα εὐδοκίσας ἵνα ἀναφανῇ παρ' αὐτὴν ἡ νῆσος τῆς Τήνου.

Ἐξεδόθη τὸ ἔκτον φυλλάδιον τοῦ «Βύρωνος», * περιοδικοῦ τοῦ ὁμωνύμου φιλολογ. Συλλόγου συγγράμματος, τὰ περιεχόμενα τοῦ ὁποίου εἰσὶ τὰ ἑξῆς: Βιογραφία Βύρωνος; Κ. Πάπ. — Βίος Ἀγίου Βασιλείου (ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ) Α. Λασιναράτος. — Φραγκίσκη ἡ ἐξ Ἀρμενίου Χ. Ἀννός. — Περὶ Βλοσίου καὶ Διοφάνους. Κρίσεις ἐπὶ τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Μ. Ρένιερ. — Θ. Καραῖος. — Ὁ Μίλτων, ὡς ποιητὴς κατὰ τὸν Μανώλη Κλ. Μιχαηλίδης. — Τὸ ὄνειρον τοῦ Γαλιλαίου (ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ) Φ. Οἰκονομίδης. — Λόπε-δὲ-Μέγας. — Βιογραφία Τ. Πηλοπαύλου. — Ὁ οἰκιστὴς βίος τῶν Ὀθωμανῶν

Κ. Ξάνθης. — Οί έρωτες του Καζανόβα (Κωμωδία.) Κ. Γ. Ξένος. — Πιπίσεις. — Δημόδης Φιλολογία.

— Έβδόμη και το ΜΣ'. φυλλάδιον του έν Σύμνη έκδομένου επίσης αξιολόγου περιοδικού συγγράμματος αό Μέλως, του συνοδευμένου και υπό της Α' Αποθήκης των ώρελίων γνώσεων, τα περιεχόμενα των οποίων έχουν ως ακολούθως: «Μέλως». Η διπλή σημασία της λέξεως «Καρδια». — Τρωϊκά αρχαιοτήτες. — Ωραιότης. — Ανατροφή. — Ο Δρόμος της Σελήνης κατά τον έρχόμενον Αύγουστον. — Αλυσία του ήλεκτρου. — Ο περίπλους του Κάλλεγγερ. — Περί καταπαύσεως δίψης εις θερμούς τόπους. — Η άραιώσις του αέρος και η ανθρώπινη ζωή. Α' Αποθήκης. — Περιεργον άνακαλύψεις εις πρακτικά επιστήμας. — Νοθεσία περί αλλοτρίας γυναικός. — Ο Τάως. — Περί Κίσης. — Ο μήν Αύγουστος. — Η άποδημητική περιστέρα. — Ανακαλύψεις εις την Καρχηδόνα. — Κανόνες βιωτικοί. — Σποράδην διάφορα.

— Καθ' η εύχαρίστως πληροφορούμεθα (γράφει η Α' Εφημερίς) αι διαπραγματεύσεις της εταιρίας του σιδηροδρόμου Λαμίας μετά της ομάδος των Βέλγων και Γάλλων κεφαλαιούχων βαίνουν κατ' ευχην. Αι συσκέψεις γίνονται έν τη Πιστωτική Τραπεζή, η δε κυβέρνησις φαίνεται λίαν ευδιάθετος εις την εύτυχη περαίωσιν του έργου.

— Έκ των άπαρτιζόντων την βουλήν 190 βουλευτών, κατά των Αιώνων, α) έβδομήκοντα και ένέα ήσαν μέλη της διαλυθείσης βουλής· β) πενήκοντα τρεις διετέλεσαν μέλη των βουλών από του 1862, εκτός της τελευταίας διαλυθείσης· γ) τέσσαρες υπήρξαν πληρεξούσιοι έν τη τελευταία συνελεύσει και δ) πενήκοντα τέσσαρες είσι κατά πρώτον εκλεγόμενοι ως βουλευταί.

— Έβδόμη βασιλικόν διάταγμα δι' ου αι εκ Βεγγάζης και των παραλίων έν γένει της Τριπόλεως της Βαρβαρίας άφίξεις υποβάλλονται εις κάθαρσιν 21 ημερών έν τη νήσω Δήλω, ένθα υπάρχει λοιμοκαθατήριον, επειδή έγνώσθη, ότι εις τα μέρη εκείνα έφάνη νόσος τις όμοια προς πανώλην.

— Η Αστοά λέγει, ότι ο του πρέσβους της Ρωσίας άπεσταλμένος εις Αθήνας, ίνα ενεργήση να δημοσιευθ ή περί άγιου Όρους διατριβή, ονομάζεται Αξελίς, δικηγόρος έν Κωνσταντινουπόλει, όστις ανέλαβε το φιλελληνικόν καθήκον να έλθη επίτινδες εις Αθήνας δια την ανατεθείσαν αυτώ υπόθεσιν.

Η αυτή εφημερίς δημοσιεύει το βούλευμα του Συμβουλίου των έν Αθήναις έφετών, περί του κ. Χ. Τρικούπη. Δια του βουλεύματος τούτου άπαρτίπτεται η άνακοπή του εισαγγελέως επί του βουλεύματος των ένταύθα πλημμελειοδικών, και έπικυροῦται το βούλευμα δι' ου ο κ. Τρικούπης άπελύθη της κατηγορίας.

— Κατά τον έξ Αθηνών ανταποκριτήν του χρόνου του Λονδίνου, τρία κακά έν τη διαχειρίσει του έλλ. βασιλείου παρεμβάλλουσιν άνυπερβλήτα προσκόμματα εις την άγαθήν κυβέρνησιν και εις την παγίωσιν κοινότητος έχούσης έν αυτή ύγιή σπέρματα προόδου· 1) η κατ' είδος εισπραξις της δεκάτης ή υποδουλούσα τους άγρότας εις πλημμελές σύστημα έργασίας 2) η δεσποτική δύναμις ήν χορηγεί τοις ύπουργοις ή συγκέντρωσις της άστυκής κυβερνήσεως· 3) η κατάστασις του στρατού, όστις, ενεργών ως όργανον της των φόρων συναγωγής, πών άλλο είναι ή στρατός. Ερ' όσον δέν αίρονται τα τοιαύτα κακά, μάτην γράφουσιν αι εφημερίδες, μάτην δε κριτα ή νομοθεσία. Υπερ της Ελλάδος ούδεις άλλος έμπορεί να πράξη τι νυν ή αυτοί οι Έλληνες· εις τας χείρας αυτών και μόνον άπόκειται όλον το πολιτικόν και το κοινωνικόν μέλλον των από τούτων μόνον εξήρτηται ή επί της στερεάς ήθικης βάσεως θεμελίωσις της έθνικης αυτών δυνάμεως έν τη Ανατολή.

— Έν τω Νεφ Έλευθ. Τύπω της Βιέννης αναγνώσκομεν τάδε·

Πολλά υποψιθυρίζονται έν Κωνσταντινουπόλει περί της εις τον Αθω προσφάτου μεταβάσεως του στρατηγού Ιγνατίεφ. Φαίνεται ότι η Ρωσία επιμηχανάται νέον τι κακόν κατά του έν τη Ανατολή ελληνικού κλήρου, όστις ότήμεραι επιδεικνύεται δυσμενέστερον διακείμενος προς αυτήν. Ως ά παισίος άγγελος των επελευγομένων ύπολαβάνεται το μέτρον, όπερ έλαβεν ή έν Πετρούπολει κυβέρνησις περί των έν Βεσσαραβία κτημάτων του Αγίου Τάφου. Τα κτήματα εκείνα κατεσχέθησαν πρό διετίας, όποτε εξώρισθη από των Ιεροσολύμων ο των Μοσχοβιτών ύπερμαχος Κύριλλος· σήμερον δε πρόκειται να αφαιρέθωσιν από του Πατριαρχείου και να διανεμηθώσιν εις τας βεσσαραβικάς κοινότητας, εις ης ά νήκον οι ταύτα έν ταίς διαθήκαις καταλιπόντες εις τον Αγ. Τάφον. Το αυτό μέτρον θα εφαρμοσθ και επί τα έν τω Αθω κτήματα, έν οι αύτοί μοναχοί έμμείνωσιν έν τη προς την Ρωσίαν δυσμενεία των.

— Οί ήμέτεροι άναγνώσται γνώσκουσιν ήδη τηλεγραφικώς την άπόδρασιν του πρώην στρατάρχου Βαζαίν. Ο κατάδικος της άρχις Μαργαρίτας κατήλθε του φρουρίου δια κλίματος εκ όχληνός κατά νύκτα ζοφερωτάτην, άνέμου σφοδράτου πνέοντος. Είς την παραλίαν άνέμενεν λέμβος ήτις μετέφερε τον Βαζαίν επί άτμοπλοίου παραμένοντος εκεί, όπερ άποπλεύσαν αυθωρεί απέβιβασεν αυτόν εις την μεταξύ Βεντιμιλία και Γενούης ζήραν. Έκ των μετά του πρώην στρατάρχου εκουσίως έγκαθειρμένων, συνελήφθη έν Μασσα-

λία ο συνταγματάρχης De Vilette, και έφυλακίσθη εις το φρούριον του άγιου Νικολάου.

Η κυρία Βαζαίν έδημοσίευσεν επιστολήν, ήν άπηύθυνε τω στρατηγώ Σαβώ Λατούρ. Έν τη επιστολή ταύτη άφηγείται την δραπέτευσιν του συζύγου αυτής και λέγει ότι αυτή τε και ο άνεψίος της Ρούλ υπήρξαν οι μόνον συνένοχοι της δραπέτευσως.

— Έκ διαφόρων μερών τηλεγραφοῦσιν ότι η Αγγλία, Γαλλία, Ιταλία και Βέλγιον άνεγνώρισαν όριστικώς την ισπανικήν κυβέρνησιν. Άλλη δε είδησις φέρει ότι οι δημοκρατικοί ήσαντο σπουδαίαν κατά των Καρλιστών νίκην έν Οτέιθα. Ίσως μετά τα αίσια ταύτα προμηνύματα η άτυχής Ισπανία κατορθώσει την άπαλλαγήν από του έπαράτου κακού αυτής δαίμονος ήν η κληροκρατία ένθαρρύνει.

— Έκ διαφόρων μερών αναγγέλλονται δολοφονία πολιτικών προσώπων. Αιτά είσι τα δυσάρεστα συμπτώματα της βιαίας πίσεως του φρονήματος του λαού.

— Συνεπεία των εκ της Βουρβας Θαλάσσης ληφθεισών είδήσεων, δι' ών άνηγγέθη ότι άνεφάνη αύθις η πανώλης έν τη Αραβική Χερσονήσω, εις μέρος απέχον τέσσαρας ήμέρας εκ της Μέκας και της Μεδίνας, το υγειονομικόν συμβούλιον Αλεξανδρείας άπεφάσισεν όπως αι εκ των μερών εκείνων προελεύσεις υποβληθώσιν εις κάθαρσιν 21 ημερών.

— Οί αντιπρόσωποι του έν Βρυξέλλαις συνελθόντος διεθνούς συνεδρίου έγκατέλιπον το υπό της Ρωσικής κυβερνήσεως υποβληθέν σχέδιον. Το άποτέλεσμα των μέχρι τούδε συζητήσεων τείνει εις συνεννόησιν τινα επί τη βύσει της έν Γενεύη διομολογηθείσης συμβάσεως.

— Αι υπό της Αυτοκρατορικής τουρκικής Κυβερνήσεως ενεργούμεναι από τινος διαπραγματεύσεως προς συνομολόγησιν μεγάλου δανείου ίκανού ίνα έπαρκήση εις τας ενεστώσας άνάγκας του δημοσίου ταμείου, κατέληξαν εις την μετά της Αυτοκρατορικής Όθωμανικής τραπεζής συνομολόγησιν συμβάσεως περί εκδόσεως παγίων χρεωγράφων αξίας 40 εκατομ. λιβρών επί τόκω 5 0/0, μετά δικαιώματος προηθείας 2 0/0, επί τιμή δε εκδόσεως προς 42.

Βιβλιογραφία.

Ο γνωστός εις το Έλληνικόν κοινόν δια τας ύπηρεσίας άς προσήνεγκεν τοις έρασταις της Ιταλικής γλώσσης διδάσκαλος κ. Μ. Περίδης εξέδωκεν αύθις Ιταλικόν διάλογον, έμπλουτισμένον δι' εύμεθόδου και άρίστης προς την της Ιταλικής εκμάθησιν γλωσσικής ύλης. Το έργον τούτο του κ. Περίδου άντάξιον έν των μόθων και των φιλολογικών σπουδών αυτού συνιστάμεν ου μόνον τοις Έλλησιν αλλά και τοις Ιταλοις, ως άναγκαιότατον μέν εις τους πρώτους άνυσιμώτατον δε εις τους δευτέρους προς εκμάθησιν της λαλούμενης νυν και γραφομένης Έλληνικής γλώσσης, ήτις δια το όμοιον των δύο κρατών και δια την συνεχή έπιμιξίαν των κατοίκων άμφοτέρων κατέστη κοινή πλέον και χρήσιμος άπασιν.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Πολλοί των αξιοτίμων συμπολιτών μου των παραστάντων έν ταίς άρτι περαιωθείσαις εξετάσεσι των μαθητών του υπό την διεύθυνσιν μου εκπαιδευτηρίου, παρώτρυνάν με ίνα προβώ εις την προσάρτησιν Έλληνικού Σχολείου εις αυτό, έφ' όσον τα κοράσια των δέν δύνανται να φοιτήσιν εις το έν και μόνον έν Ερμουπόλει υπάρχον τοιοῦτον εκπαιδευτήριον του Δήμου, ένθα δια την συσσωρευσιν πολλών έν εκάστη των ελληνικών τάξεων μαθητριών η διδασκαλία δέν δύναται να γένηται τελεσφόρως, αν και οι έν αυτώ διδάσκοντες είσιν ίκανώτατοι.

Το κατ' αρχάς περιδεής δέν ετόλμησα να άπαντήσω καταφατικώς εις τους ύποβαλόντας μοι τοιαύτην πρότασιν, εις την δυσχέρειαν του έργου άφορώσα και τα συνήθως παρεμβαλλόμενα πάντοθεν σπουδαία προσκόμματα ύπ' όψιν έχουσα. Ούχ ήττον έπειδή και οι γονείς των παρ' έμοι παιδευθέντων κορασιών πρόσκεινται μοι και επιμένουσι να προβώ εις τούτο το διάδημα, δια τούτο και άπεφάσισα, έρειδομένη εις την άρωγήν αυτών τε και των αγαπητών συμπολιτών μου εκείνων, όσων τα τέχνα ητύχησα να διδάξω, να συστήσω επί του παρόντος μίαν τάξιν, την Α' του Έλληνικού Σχολείου, υπό τους έπομένους δρους·

Α'. Τα έν τη τάξει ταύτη διδαχθησόμενα μαθήματα έσονται πάντα τα υπό του Νόμου όριζόμενα, προστιθεμένων και τούτων, της Γαλλικής γλώσσης, της Ζωγραφικής και των Χειροτεχνημάτων. Β'. Προϊόντος του χρόνου θέλουσι σχηματισθ

και αι επόμεναι τάξεις, εισαχθ η έν αυταίς και έτι άλλο μάθημα άφορῶ εις την λεπτοτέραν και ευγενεστέραν οικογενειακήν μόρφωσιν των κορασιών, ήτοι η φωνητική και όργανική μουσική και χορός.

Γ'. Τα παρ' εκάστου κορασίου καταβαλλόμενα διδάκτρα έν αρχή εκάστου μηνός όρίζονται εις δραχμάς 12 Β. Δ.

Δ'. Οί επιθυμούντες να εισαγάγωσι τα κοράσι των εις το εκπαιδευτήριόν μου παρακαλούνται να έγγράψωσι τα έαυτών όνόματα κάτωθεν της παρούσης μέχρι της 20 τρέχοντος μηνός, όπως δυνηθώ κατά το ύπόλοιπον διάστημα να ενεργήσω ό,τι απαιτείται και ούτως από της Αης Σεπτεμβρίου γίνη η τακτική έναρξις της διδασκαλίας.

Πεποιθούσα ότι θέλω τύχη πάσης ύποστηρίξεως εκ μερους των συμπολιτών μου θεωρώ περιττόν να πληρώσω την παρούσαν δι' ύποσχέσεων και επαγγελιών πομπωδών, καθόσον έλπίζω ότι τα πράγματα θα λαλήσωσι μεταγενεστερώς κατά πόσον άνταπεκρίθην εις τας προσδοκίας των μελλόντων να μοι διαπιστευθώσι την διανοητικήν και ήθικην μόρφωσιν των έαυτών κορασιών.

Έν Ερμουπόλει Σύρου τη 10η Αύγουςτου 1874.

Η Διευθύντρια
ΜΑΡΙΓΩ Ν. ΠΟΛΙΤΟΥ.

Σ. Σ. Π. Δημοσιεύοντες την άνωτέρω άγγελίαν θεωρούμεν περιττόν να προσθέσωμεν τι εις όσα περί του εκπαιδευτηρίου τούτου, άφορμήν λαβόντες εκ των δημοσιών αυτού έξιστάσεων έγράψαμεν πρό τινος. Είς τούτο δε μόνον περιορίζομεθα επί του παρόντος, ήτοι να συστήσωμεν τοις συμπολιταις ήμών άνευ του έλαχίστου ένδοιασμού να πιστευθώσι την των ελληνικών γραμμάτων εκμάθησιν των κορασιών των τη κ. Πολίτου, έφ' ότον θέλουσι μείνη λίαν εύχρηστημένοι, άφού ως όρθως παρατηρεί έν τη αυτῃ άγγελία το άνωτέρω Έλλ. Σχολείον του Δήμου δέν έπαρκεί δια την πλεονασμόν των μαθητριών εις την άνετον διδασκαλίαν αυτών, 130 περίπου κορασιών ύπολογιζομένων των εις την Α'. αυτού τάξιν μελλόντων να φοιτήσωσι και έφ'ετος, ένθ έν τη τάξει τη παρ' της κ. Πολίτου συνιστωμένη μόλις είκοσιν η είκοσιπέντε θέλουσι συγκεντρωθ ή κοράσια, μελλόντα να διδάσκωνται περιπλέον και το μάθημα της Γαλλικής Γλώσσης και της ίγνογραφίας, εις η πλείστον όσον επέδωκεν και κατά το άρτι λήξαν Σχολικόν έτος.

ΚΛΗΣΙΣ

Παναγιώτου Σκαμπαβιά, κατοίκου Ερμουπόλεως, κατά

Γεωργίου Α. Βόγιου, κατοικίας και διαμονής άγνώστου.

Ενώπιον του Ειρηνοδίκειου Ερμουπόλεως.

Ο αντίδικος ενεργήσας άσφάλειαν ύπερ τινος πλοίου του εις την υπό διάλυσιν ήδη εύρισκούμενην εταιρίαν ο «Ποσειδών» εξέδωκε το από 23 Μαΐου 1870 γράμμάτιον εις διαταγήν της δια τα άσφάλιστρα δραχ. Βασιλ. διατιμ. 153.50 πληρωτέον μετά μήνας δώδεκα και έν ύπερήμερεία μετά τόκω ενός ταίς εκατόν κατά μήνα μέχρις εξοφλήσεως.

Το γραμμάτιον τούτο περιήλθεν εις την κυριότητά μου δια της από 20 Ιουνίου 1871 τακτικής όπισθογραφίσεως της διαλυτικής επιτροπής της εταιρίας ταύτης συγκειμένης εκ των Θεμιστοκλέους Ν. Βρατσάνου και Έυμανουήλ Κρημρά, άλλ' ο αντίδικος ούδέν μοι επλήρωσεν άπέναντι του κεφαλαίου και των μέχρι τούδε δεδουλευμένων τόκων δραχ. 59.16, ώστε έν όλω μοι καθυστεροί δραχμάς 212.66 0/0 άρνούμενος να μοι τας πληρώσ η και περ πολλάκις ζητηθείς.

Δά ταῦτα·

Καλώ αυτόν έμπροθέσω εις ενώπιον του ειρημένου δικαστηρίου προς συζήτησιν, εξε-ομαι δεκτῇ ταύτης μου γενομένης να ύποχρεωθ ή ο αντίδικος και δια προσωπικήν αυτού κρατήσεως και προσωρινώς εκτελεστικῇ άποφάσεως να μοι πληρώσ δραχ. Βασιλ. διατιμ. 212 και 66 0/0 εντόκω, προς 12 0/0 ετησίως από της κοινοποιήσεως μέχρις εξοφλήσεως και να καταδικασθ ή εις τα δικαστικά έξοδα και τα τέλη της σημερινῆς.

Αρμόδιος δικαστικός κλητήρ επιδότω νομίμως αντίγραφον της παρούσης προς τον παρ' τοις ένταύθα Πρωτοδικαίς κ. Κ. σαγγελία, όμοιον δε καταχωρησάτω εις την ένταύθα έκδομένην εφημερίδα η «Πανόπη».

Έν Ερμουπόλει την 25 Ιουλίου 1874.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΔΗΣ.

Ο συντάκτης και υπεύθυνος
Γ. ΚΥΤΡΙΛΑΚΗΣ.